

حکومت و کارفرمایان مزد بگیران را برده می‌خواهند!

صادق کار

ملاقات و گفت‌وگو نکرده‌اند و حتی تجمع آنان را بی‌فایده دانسته و بعضاً نیز آنان را بی‌سواد خوانده‌اند، محمدرضا نیک‌نژاد، یکی از اعضای کانون صنفی معلمان طی مصاحبه‌ای که در ۱۹ شهریور با «ایلنا» در همین ارتباط انجام داد، ضمن تشریح شرایط دشوار شغلی و حقوق ناچیز مریبان پیش دبستانی و حمایت از مطالبات آنان که ۹۵ درصد آنان زن هستند، بی‌سواد خواندن آن‌ها توسط معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور را تکذیب و گفته است اکثر این مریبان دارای مدرک لیسانس هستند.

نیک‌نژاد در قسمت دیگری از مصاحبه‌اش با اشاراتی به سابقه‌ی برخورد آموزش و پرورش با مریبان پیش دبستانی می‌گوید: وزیر فعلی آموزش و پرورش پیش‌تر قول داده بود آزمون استخدامی مریبان پیش دبستانی ۱۷ مرداد برگزار شود، اما به ۵ هزار میلیارد تومان کسری بودجه برخورد کرده است. کسری بودجه‌ی ۵ هزار میلیارد تومانی این فکر را به ذهن دولت انداخته است که نیروهای خود را تعدیل کند، بنابراین نمی‌خواهند به استخدام مریبان تن دهند.

او افزود: دولت حتی اگر چنین فصدی دارد، راهش این نیست که مریبان پیش دبستانی را بی‌سواد خطاب کند، یا بگوید مدرک‌شان پایین است و توانایی ندارند.

در این که آموزش و پرورش به مریبان پیش دبستانی نیاز دارد و دولت نمی‌تواند و نباید دوره‌ی آموزش پیش دبستانی

تجمع اعتراضی نزدیک به ۵۰۰ تن از مریبان پیش دبستانی که در اعتراض به صدور بخشنامه‌ی اخراج مریبان پیش دبستانی و چند مورد صنفی دیگر از روز یکشنبه ۱۶ شهریوردر مقابل نهاد ریاست جمهوری با شعارهایی نظیر «دولت تدبیر و امید، کو تدبیر کو امید؟»، «نیروی بازنشسته، به جای ما نشسته»، «می‌گن وزیر عادل، چرا ز ما غافل؟»، «نه آزمون نه تبصره، استخدام حق منه» و «مریبی می‌میرد توهین نمی‌پذیرد»، آغاز گردید، وارد چهارمین روز خود شد و تجمع کنندگان در روز ۱۹ شهریور تجمع‌شان را به محل وزارت آموزش و پرورش منتقل نمودند.

«ایلنا» در گزارشی که در ۱۶ شهریور از این تجمع منتشر کرد، به نقل از یکی از مریبان معترض شرکت کننده در تجمع نوشت: «معترضان به نمایندگی از حداقل ۳۰ هزار مریبی پیش دبستانی کل کشور در واکنش به صدور بخشنامه‌ی اخراج مریبان پیش دبستانی، اجرا نشدن قانون تعیین تکلیف این مریبان، استنکاف دولت از تخصیص ردیف بودجه‌ی استخدامی و توهین آقای عسگری‌آزاد، معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور در صحن علنی مجلس -که مریبان پیش دبستانی را بی‌سواد خوانده بود- تجمع کرده‌اند».

بنا به آخرین گزارشی که در ۱۹ شهریور در ارتباط با تجمعات چهار روزه‌ی مریبان پیش دبستانی منتشر شده، در حالی که تا کنون هیچ‌یک از مسئولین دولتی با تجمع کنندگان

را که حائز اهمیت زیادی است و نقش مهمی در آینده‌ی تحصیلی دانش‌آموزان دارد تعطیل نماید بعید است شک و شبهه‌ای نزد کسی وجود داشته باشد.

در نتیجه، آموزش و پرورش به چنین نیرویی احتیاج دارد و در واقع نه می‌تواند و نه حق دارد یک‌جا همه‌ی ۳۰ هزار مربی پیش دبستانی را که از تجربه و سواد کافی برای انجام مسئولیت مربی‌گری برخوردارند، از کار اخراج نماید و به فرض این که قادر به این کار هم بود و چنین نیروی جایگزین آماده به خدمتی را هم می‌داشت، باز نمی‌توانست کسی را با حقوق کم‌تری استخدام کند. بنابراین، مسئله‌ی اخراج جمعی را نباید بیش از یک تهدید برای وادار کردن مربیان به تمکین از شرایط مزدی و شغلی غیرعادلانه و استثمارگرانه‌ی دولت که به یک روال تبدیل شده و به اشکال مختلف در مورد اکثر مزدبگیران اعمال می‌شود، تلقی کرد.

بی‌جهت نیست که سیاست استخدام موقت و پیمانی، جای استخدام رسمی را در محیط‌های کار، اعم از دولتی و خصوصی گرفته و طی دو دهه تعداد کسانی که به صورت قراردادی و پیمانی کار می‌کنند در مشاغلی که ماهیت مستمر دارند، بیش از چهار برابر افزایش یافته و امنیت و آرامش شغلی، معیشتی و اجتماعی را از اکثریت قریب به اتفاق کارگران و مزد بگیران پیدی و فکری ستانده و آن‌ها را روزبه‌روز فقیرتر و بی‌حقوق‌تر از پیش نموده است. دولت‌ها و کارفرمایان به کارگر، معلم، مربی، پرستار و کارمند احتیاج دارند و بدون آن‌ها مسلم است که کارشان روی دست‌شان می‌ماند و ثروتی به دست نمی‌آورند.

اما در ایران دولت‌ها و سرمایه‌داران حتی حاضر به رعایت ابتدایی‌ترین حقوق نیروی کار نیستند و اصولاً تلقی‌شان از مناسبات کار و سرمایه، به طوری که در بیش از سه دهه گذشته‌ی تجربه شده، یک تلقی خشن برده‌دارانه است. هم از این روست که هرگاه سیاست‌های ضدکارگری حاکم با اعتراض گروه‌های مختلف مزدبگیر روبرو می‌شوند و به چالش کشیده می‌شوند، مسئولین دولتی و کارفرمایان برای حفظ این نظم ظالمانه‌ی انسان‌کش، فرمان اخراج و شلاق و زندان صادر می‌کنند و به هر دروغ و نیرنگی متوسل می‌شوند. مگر نه این است که هنوز آقای بداعی و عده‌ی زیادی از فعالین و رهبران نهادهای صنفی معلمان به همراه عده‌ی زیادی از فعالین کارگری سال‌هاست که به خاطر اعتراض به این‌گونه بی‌عدالتی‌ها در زندان به سر می‌برند. و مگر در گذشته با تجمعات متعدد معلمان زحمت‌کش حق‌التدریسی که خواسته‌های مشابهی با مربیان پیش دبستانی داشته‌اند چنین نکرده‌اند؟ مربی تربیتی را که اکثریت‌شان مدرک لیسانس دارند، به خاطر احتیاج به کارشان سال‌ها با عده‌ی استخدام رسمی، پس از گذر از هفت خوان استخدام، به صورت پیمانی

با حقوق پایه و دستمزد ماهیانه‌ی به روایتی حدود ۲۴۰ هزار تومانی و محروم از مزایای حداقلی که کارکنان رسمی دریافت می‌کنند، به کار می‌گیرند و وقتی این مربیان از دولت می‌خواهند مطابق وعده‌ای که داده آن‌ها را استخدام کند، آنان را بی‌سواد و نالایق می‌خوانند و تهدید به اخراج می‌کنند و هیچ مسئول دولتی‌ای حاضر به گفت‌وگو با این گروه زحمت‌کش که مسئولیت سنگین تربیت کودکان مملکت در سنی حساس را به عهده دارند و به خاطر حقوق ناچیز و نداشتن امنیت شغلی سال‌هاست در نابسامانی روزگار می‌گذرانند نمی‌شود. مربیان معترض می‌گویند بسیاری از همکاران‌شان به دلیل مشخص نبودن سرانجام استخدام در وزارت آموزش و پرورش ازدواج نکرده یا بچه‌دار نشده‌اند و بسیاری دیگر به دلیل نداشتن امنیت شغلی و اخبار ضد و نقیصی که از استخدام خود می‌شنوند، دچار افسردگی شده‌اند. به راستی چه نامی جز بردگی بر این وضعیت می‌توان نهاد؟

پرسیدنی است که اگر به قول معاون مدیریت نیروی انسانی رییس جمهور، مربیان پیش دبستانی بی سواد و نالایق بودند، چرا آن‌ها را استخدام کردند و پنج سال در این باره سکوت کردند؟

همه‌ی این حرف‌ها بهانه‌ای بیش برای توجیه زیر پا نهادن وعده‌ی وزیر آموزش و پرورش مبتنی بر استخدام مربیان پیش دبستانی و ادامه‌ی استثمار مضاعف نیروی کار نیست. تمام تشکلهای صنفی و فعالین کارگری ضروری است مانند محمدرضا نیک‌نژاد، یکی از فعالین کانون صنفی معلمان، از مطالبات و تجمع اعتراضی مربیان پیش دبستانی حمایت کنند و آن‌ها را تنها نگذارند. مبارزه و مطالبات مربیان بخشی از مبارزات همه‌ی مزدبگیران علیه برده کردن نیروی کار است. این مبارزه خاموش شدنی نیست.

بهترین گواه آن اعتراضات و اعتصابات هستند که همه روزه در نقاط مختلف کشور جریان دارند و تعدادشان رو به فزونی است و هدفشان در هم شکستن تعرض دولت و کارفرمایان به حقوق سندیکایی و احیاء و ارتقاء این حقوق است.

در هر جای دنیا که کارگران به رغم تسلط دولت‌های سرمایه‌داری در مقایسه با کشورهایمانند ایران از حق و حقوق و زندگی بهتری برخوردار شده‌اند، مهم‌ترین دلیل آن، وجود اتحادیه‌ها و احزاب کارگری و قوانینی است که به واسطه‌ی وجود و فعالیت این سازمان‌ها، بر دولت‌ها تحمیل شده.

در ایران نیز مزدبگیران اگر بخواهند از حق و حقوق و زندگی در خور شأن انسانی بهرمنند شوند، راه دیگری جز این ندارند. پس همت کنیم که این راه هرچه زودتر پیموده شود.

دیگر کشورها:

جنبش‌های رادیکال در امریکای لاتین یک منبع آموزش برای جنبش‌های اجتماعی

بخش اول

نوشته‌ی آبهی شوکلا

عکسی از سال‌های نخست جنبش کارگران بی‌زمین در برزیل، با شعار مرکزی "اشغال، مقاومت، تولید"

توضیح بولتن کارگری: "آبهی شوکلا" پزشک عمومی و یک فعال اجتماعی عدالت‌خواه در شهر "پونه"، از شهرهای هند، است. مقاله‌ی حاضر را او با نظر به جنبش‌های اجتماعی در هند نگاشته و جنبش‌های رادیکال امریکای لاتین را یک منبع غنی آموزشی برای جنبش‌های اجتماعی در هند یافته است. خواهیم دید که این برداشت انطباق بسیاری با اوضاع جنبش‌های اجتماعی در کشور ما نیز دارد.

در یک‌ونیم دهه‌ی گذشته جنبش‌های وسیعی در امریکای لاتین برآمد کرده و با چالشی جدی با سیاست‌های نئولیبرالی برخاسته‌اند. واقعیت البته این است که کشورهای خاستگاه این جنبش‌ها همچنان در مدار سرمایه‌داری عمل می‌کنند و حتی رژیم‌های مترقی و ضد نئولیبرال نیز هنوز مطلقاً منطق بنیانی سرمایه‌داری را مورد تعرض قرار نداده‌اند. با این حال می‌توان دید که این جنبش‌ها و ابتکارات حاوی جهت‌گیری‌ها و بدیل‌هایی بسیار پراهمیت برای هند، حتی در راهیابی برای گذر از سرمایه‌داری‌اند. این جهت‌گیری‌ها اشکالی از دموکراسی پیشگام را نیز، که سوسیالیسم را همانا بسط رادیکال دموکراسی واقعی مبتنی بر ابتکار فعال نیروهای کار می‌فهمد، بروز داده‌اند. کوشش برای کنترل تولیدکنندگان بر تولید، انواع جدید جنبش‌ها برای کنترل اجتماعی بر منابع طبیعی و ارائه‌ی بینشی دایر بر ایجاد تمدنی عادلانه و پایدار - به لحاظ اجتماعی عادلانه و به لحاظ محیط زیستی پایدار- از زمره‌ی این جهت‌گیری‌هایند. در این طرف قصد این نوشته فهم انتقادی تجربیاتی است که رئوس زیر را در بر می‌گیرند:

• بروز اشکال جدیدی از جنبش‌های ناظر بر کنترل منابع طبیعی (مبارزه برای زمین توسط ایرانیان بی‌زمین در برزیل)

جنبش توده‌گیر برای حبابه در بولیوی) و ابتکارات نو برای "کنترل اجتماعی بر منابع" (گاز طبیعی در بولیوی، نفت در ونزوئلا)

- اشکال مختلف دموکراسی پیشگام که بازتاب مناسبات بین دولت و قدرت مردم‌اند (مثل شوراهای محلی در ونزوئلا)
- اشکال کنترل فزاینده‌ی تولیدکنندگان بر تولید (تعاونی‌های کارگری متعدد در آرژانتین، تعاونی‌های تولیدکنندگان و اشتراک کارگران در مدیریت در ونزوئلا)
- جنبش‌های وسیع بیکاران در اتحاد با مبارزات کارگران (جنبش "پیکتروس" Piqueteros در آرژانتین . پیکتروس به اسپانیایی به معنای اعتصاب کنندگان است)
- مشارکت گسترده در ابتکاراتی که متوجه تضمین برخورداری مردم از خدمات عمومی مثل بهداشت، آموزش و امنیت غذایی‌اند ("مأموریت‌های اجتماعی" در ونزوئلا)

ترکیب جنبش‌های مردم بومی، به شمول جنبش‌های زیست محیطی، با جنبش‌هایی که به مخالفت با سیاست‌های نئولیبرال برخاسته‌اند (بولیوی، اکوادور)؛ عرضه‌ی دیدگاهی بدیل در باره‌ی تمدنی عادلانه و پایدار ("زندگی زیباست" یا بیاییم با هم به خوبی و در هماهنگی با طبیعت زندگی کنیم)

اشکال نوین جنبش‌های اجتماعی- سیاسی که در کشورهای مختلف امریکای لاتین سر بر آورده‌اند، اشکال جدید مبارزاتی، و انواع تازه‌ای از مطالبات و سازمان‌یابی را نیز به ارمغان آورده‌اند. بسیاری از این جنبش‌ها در جست‌وجوی راهی برای گذر از سرمایه‌داری‌اند و می‌توانند به تدوین استراتژی‌های نو برای تغییرات رادیکال کمک شایانی بکنند.

طبعاً پرداختن به جزئیات همه‌ی این جنبش‌ها در یک مقاله‌ی کوتاه ممکن نیست. برای کسب اطلاع در این باره منابع بسیاری وجود دارند. ما در صفحات آتی نگاهی اجمالی به برخی از این جنبش‌ها و ابتکارات در چهار کشور برزیل، آرژانتین، بولیوی و ونزوئلا خواهیم داشت و می‌کوشیم نشان دهیم که هریک از این جنبش‌ها درس‌های مهمی برای نیروهای مترقی در هند در بر دارد.

الف. جنبش کارگران بی‌زمین در برزیل

در کشورهای جهان سوم در سراسر جهان، زمین یک منبع کلیدی به شمار می‌آید که تاریخاً به نابرابری تقسیم شده است. امروزه شرکت‌های سرمایه‌داری غالباً با سلب مالکیت و با حمایت فعال دولت‌ها، به شدت در کار بسط و تحکیم کنترل خویش بر زمین‌اند. از سوی دیگر مردم زحمت‌کش روستاها با قوت و غالباً از طریق مبارزات قهرمانانه، در برابر این رفتار مقاومت می‌کنند.

پلیس ضد شورش ترکیه به تظاهرکنندگان روز ۷ سپتامبر ۲۰۱۴ در استانبول گاز اشک آور شلیک می کند

"خواهش می‌کنم گاز نیاندازید! بگذارید آنها صداک ما را بشنوند. ممکن است بستگان شما هم همین جا کار کنند. شما پلیس شده‌اید. همه نمی‌توانند پلیس شوند. شما ماهی ۳-۴ هزار لیر حقوق می‌گیرید. اما ما برای ماهی دو هزار لیر در این جا جانمان را به خطر می‌اندازیم."

اعتراض به شرایط وخیم ایمنی کار و مقابله‌ی تظاهرکنندگان با پلیس

نمونه‌ای عالی از یک جنبش گسترش یابنده و مبارز را عرضه می‌کند که در سه دهه‌ی گذشته مدام به پیش آمده. یک میلیون نفر از اهالی کشور را به "اشغال" دسته‌جمعی اراضی دولتی یا خصوصی سوق داده و موفق به احراز مالکیت آنان بر این اراضی شده است.

در برزیل یک‌صدم زمین‌داران، صاحب نیمی از اراضی‌اند. حدود دوسوم این اراضی، بی‌بهره‌برداری از آنها، عاطل مانده‌اند (این زمین‌ها لاتیفوندا نامیده می‌شوند) و این در حالی است که میلیون‌ها انسان در محلات فقیرنشین حاشیه‌ی شهرها در گرسنگی به سر می‌برند و کشاورزان اجاره‌های کمرشکنی برای زمین می‌پردازند. جنبش کارگران بی‌زمین در برزیل ۲۰ سال است که اصلاحات ارضی‌ای را زیر نام "اصلاحات ارضی از پایین" پیش می‌برد.

این جنبش لاتیفونداها را شناسایی و سپس اشغال می‌کند. ممکن است خانه‌های بزرگ زمین‌داران نیز اشغال شوند و مأوای ده‌ها خانواده‌ی تهیدست گردند. سپس این خانواده‌ها دست به کشت اراضی می‌زنند، و تدریجاً "اردوگاه" شان را به شهرکی مملو از فروشگاه‌های تعاونی، خانه‌های آبرومند و مدارس تبدیل می‌کنند. جنبش کارگران بی‌زمین بزرگ‌ترین و موفق‌ترین جنبش اجتماعی در امریکا لاتین با قریب یک ونیم میلیون عضو است و ۲۱۰ هزار کیلومتر مربع زمین در اختیار دارد. اما از این بابت هزینه‌ی سنگینی هم پرداخته است: تاکنون صدها نفر از اعضای آن به قتل رسیده‌اند.

📖 اخبار خارجی:

ترکیه:

"این حادثه نیست،

این سرنوشت نیست، این قتل است"

گزارش مصور، ۷ سپتامبر ۲۰۱۴

روز یکشنبه ۷ سپتامبر استانبول شاهد تظاهرات متعدد مردمی بود که در اعتراض به مرگ ۱۰ کارگر ساختمانی به خیابان‌ها آمده بودند. این فاجعه روز شنبه ۶ سپتامبر، در اثر سقوط یک آسانسور از طبقه‌ی سی و دوم یک آسمانخراش در دست ساختمان رخ داد.

هزاران نفر در "کوی مجیدیه"، محلی که واقعه رخ داد، اجتماع کردند تا خشم خود را نسبت به آنچه آنان "اهمال ترکیه در وضع مقررات بر کارگاه‌های ساختمانی و محل کار" می‌نامیدند، ابراز دارند. آنها شعار می‌دادند: "این حادثه نیست، این سرنوشت نیست، این قتل است".

بسیاری از تظاهرکنندگان از هواداران حزب سوسیالیست دموکراتیک ترکیه بودند. با ادامه‌ی درگیری‌ها و هنگامی که مأموران پلیس برای استفاده از گاز اشک‌آور، ماسک بر صورت گذاشتند، یک کارگر ۲۴ ساله به نام عمر اوزتکین بین پلیس و تظاهرکنندگان قرار گرفت و فریاد زد:

در جریان تظاهرات مسئولان کارگاه ساختمانی اطمینان دادند که با برای یافتن راه‌حلی برای مسائل کارگران با آنان مذاکره خواهند کرد.

به دنبال فاجعه‌ی روز ۶ سپتامبر که جان ۱۰ کارگر را ربود، شرایط کار کارگران ساختمانی در صدها کارگاه در استانبول زیر نور نورا فکن قرار گرفته است. مدیران شرکت "تورولر"، که فاجعه‌ی مذکور در یکی از کارگاه‌های آن واقع شد، تمام اتهامات را رد کرده و حتی سرزنش را متوجه کارگران کرده‌اند. این واکنش موجب خشم بیشتر مردم شده است.

فیلمین:

کاهش نرخ بیکاری

به یمن یک میلیون امکان شغلی

فیلمین استار، ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۴

فیلمینی های جویای کار در بازدید از یک بازار کار در ژوئن ۲۰۱۳

بنا به گزارش مرکز آمار فیلیپین، که روز چهارشنبه ۱۰ سپتامبر انتشار یافت، نرخ بیکاری در فیلیپین به یمن یک میلیون امکان شغلی که در یک سال ایجاد شده است، از ۳/۷ درصد در ژوئیه‌ی سال گذشته به ۷/۶ درصد در ژوئیه‌ی امسال کاهش یافته است.

داده‌های حاصل از "تحقیق در نیروهای کار" که در ژوئیه‌ی امسال انجام شد، نشان می‌دهند که ۳/۹۳ درصد نیروی کار فیلیپین (افراد از ۱۵ سال به بالا) به کار اشتغال دارند. این حاکی از بهبودی برابر ۶/۰ درصد نسبت به سال گذشته است. سازمان اقتصاد ملی و توسعه‌ی فیلیپین نیز اعلام کرده است که تعداد صاحبان کار در این کشور از ۴/۲۷ میلیون نفر در ژوئیه‌ی ۲۰۱۳ به ۵/۳۸ میلیون - یعنی معادل ۸/۲ درصد، افزایش یافته است. این افزایش به این معناست که در یک سال گذشته ۰۶/۱ میلیون شغل جدید در این کشور ایجاد شده است.

علت دقیق حادثه در مرکز استانبول هنوز معلوم نیست و مقامات قول داده‌اند که در این باره دست به تحقیق بزنند.

کارگران مطرح کرده‌اند که آسانسوری که سقوط کرد، دو هفته پیش‌تر هم از کار افتاده بود. اما هنوز بودجه‌ای برای تعمیر آن اختصاص داده نشده بود.

فاروق چلیک، وزیر کار و تأمین اجتماعی ترکیه، علت حادثه را "خارج شدن یک آسانسور باری از ریل" اعلام کرده و گفته است: "اگر کاستی یا غفلتی در میان بوده باشد، ما افراد خاطی را تعقیب خواهیم کرد".

در این میان صاحب ساختمان هم به موضوع کاملاً بی‌اعتناست و هرگونه مسئولیت یا حتی وجود مشکل فنی در آسانسور را نفی و انکار می‌کند.

اما تنش‌ها در ترکیه رو به افزایش‌اند. ترکیه به لحاظ تعداد حوادث منجر به مرگ در محل کار در رده‌ی سوم جهانی قرار دارد. حادثه‌ی شنبه‌ی گذشته فقط چند ماه پس از انفجار معدن در سومنا، که منجر به مرگ ۳۰۱ معدنچی شد، اتفاق می‌افتد.

ترکیه:

بستن راه در اعتراض به شرایط وخیم کار

دیلی نیوز، ۸ سپتامبر ۲۰۱۴

معترضان: بسیاری از ما در اثر شرایط غیرانسانی کار از سلامت بی‌بهره‌ایم

روز دوشنبه ۸ سپتامبر گروهی از کارگران ساختمانی در استانبول دست به اعتراض علیه شرایط وخیم کاری‌شان زدند. آن‌ها دست از کار کشیدند و یکی از شاه‌راه‌های بزرگ استانبول را بستند.

این اعتراض در یک کارگاه ساختمانی در زمانی بروز کرد که عموم مردم از مرگ ۱۰ کارگر در اثر سقوط یک آسانسور در مرکز استانبول به شدت عصبانی‌اند.

کارگران می‌گویند که بسیاری از آنان در اثر شرایط غیرانسانی کار از بیماری‌های مختلفی رنج می‌کشند. آن‌ها همچنین می‌گویند که دستمزدشان مرتب پرداخت نمی‌شود و غذایشان حاوی حشرات و حتی کرم است.

تظاهرات کارگران ترافیک را در شاه‌راه "تم"، یکی از دو شریان اصلی بین شرق و غرب استانبول، موقتاً متوقف کرد.

اتحادیه‌ی کارگران ساختمانی (اوکات) نیز اعلام کرد که قریب دو میلیون کارگر مهاجر در قطر، در شرایط بسیار دشواری زندگی می‌کنند و بدون اجازه‌ی کارفرمایان‌شان نمی‌توانند کشور را ترک کنند.

اوکات می‌گوید: "کارگران ساختمانی در قطر دستمزد ناچیزی، برابر ۶۵ پنس در ساعت، می‌گیرند و علی‌رغم دمای ۵۵ درجه بالای صفر، ساعات بسیاری را کار می‌کنند."

فراخوان این اتحادیه خواهان اعمال فشار به فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) است تا این سازمان به قطر هشدار دهد که در صورت ادامه‌ی استثمار کارگران مهاجر، جام جهانی در آن کشور برگزار نخواهد شد.

در این مدت شاخص "کم‌کاری" نیز از ۲/۱۹ درصد به ۳/۱۸ درصد کاهش یافته است. منظور از کم‌کاری، وضع کارگران شاغلی است که به یک شغل دوم یا ساعات بیشتری از کار در شغل فعلی‌شان نیاز دارند.

داده‌های مذکور همچنین نشان می‌دهند که "میزان مشارکت نیروی کار" نیز از ۹/۶۳ درصد در سال گذشته به ۴/۶۴ درصد در سال جاری افزایش یافته است. به این ترتیب بازار کار موفق به جذب ۸۷۹ هزار تن دیگر به خود شده و اکنون شامل ۲۲/۴۱ میلیون تن می‌شود.

آرسنیو بالیازکان، رییس سازمان برنامه‌ریزی اجتماعی-اقتصادی فیلیپین در این باره می‌گوید: "این تغییرات تا حدودی حاکی از چشم‌انداز مثبت‌تری است که کارگران اکنون پیش روی خود دارند. این نیز به نوبه‌ی خود مدیون دو روند است: تحرک ناشی از رشد پایدار اقتصادی و انتظار نیروی کار برای مشاغل عالی‌تر."

به نظر بالیازکان، دولت آکویینو باید برای حفظ دست‌آوردهای اخیر در بازار کار، به پرورش این فضای اقتصادی که به مشاغل بیشتر و سرمایه‌گذاری‌های بیشتر راه می‌برد، ادامه دهد.

کارگران ایران:

پایمال کردن قانون کار توسط ادارات کار
کارفرمایان، انجمن صنفی کارگری تشکیل دادند

در استان مرکزی حداقل پنج انجمن صنفی غیر قانونی تشکیل شده است که اعضای آن همه کارفرما و صاحب خودرو هستند اما برای داشتن امتیاز صدور کارت هوشمند انجمن صنفی کارگری تشکیل داده‌اند.

صادق متولی رییس انجمن صنفی رانندگان مسافربری استان مرکزی در این باره به ایلنا گفت: ما در انجمن صنفی رانندگان مسافربری استان مرکزی حدود ۵۰۰ کارگر راننده هستیم، برای کسی کار می‌کنیم، حقوق می‌گیریم و این انجمن را برای حفظ منافع‌مان تشکیل دادیم، اما انجمن‌های جدیدی کنار ما تاسیس شده‌اند که فقط نام کارگری را یدک می‌کشند و اعضای آن در حقیقت کارفرما هستند.

او افزود: مثلاً مالکان مینی‌بوس‌های یک شرکت مینی‌بوس‌رانی در استان به اداره‌ی کار مراجعه کردند و گفتند می‌خواهیم اتحادیه‌ی (تشکل کارفرمایی) تشکیل

قطر: فراخوان اتحادیه‌ها به حمایت از کارگران مهاجر در قطر

ساندی پست، ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۴

عکسی از یک اقامتگاه کارگران مهاجر در قطر

روز چهارشنبه ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۴، فعالان اتحادیه‌ها فراخوانی را برای بهبود شرایط و رفتار با کارگران مهاجر در قطر انتشار دادند. قرار است جام جهانی فوتبال سال ۲۰۲۲ در این کشور برگزار شود.

کنگره‌ی سازمان تی.یو.سی. (Trade Unions Congress به اختصار TUC) در لیورپول بریتانیا، فراخوانی را انتشار داد که در آن خواستار یک رشته اصطلاحات، از جمله اعمال بازرسی مستقل شرایط کار و تأمین شرایط زندگی آبرومندانه برای کارگران مهاجر در قطر، شد.

تخصیص ردیف بودجه‌ی استخدامی و بی‌سواد خوانده شدن خود در مجلس، در مقابل نهاد ریاست جمهوری و وزارت آموزش و پرورش اجتماع کرده‌اند. تکلیف استخدام ۳۰ هزار مربی روشن نیست .

محمد داوری پس از تحمل پنج سال حبس آزاد شد

محمد داوری، عضو سازمان معلمان ایران که در تاریخ ۱۷ شهریور ۸۸ بازداشت شده بود، از زندان اوین آزاد شده است .

به گزارش خبرنگار ایلنا، آقای داوری از فعالان صنفی معلمان که به اتهام شرکت در تجمع صنفی فرهنگیان مقابل مجلس در سال ۸۵ و یک اتهام سیاسی در جریان وقایع سال ۸۸، پنج سال حبس را تحمل کرد، آزاد شده است.

📖 اخبار کوتاه:

شرکت «نگین سبز» خاورمیانه:

یکی از کارگران کشتی در شرکت نگین سبز خاورمیانه در بندرعباس از عدم پرداخت ۲۷ ماه حق بیمه‌ی کارگران و نبود تجهیزات ضروری و نیروی متخصص ایمنی در کشتی‌های لایروبی (هاپرساکشن) خبر داد.

* * * * *

«نورد پروفیل» ساوه:

هزار کارگر کارخانه «نورد پروفیل ساوه» ۴ ماه حقوق دریافت نکرده‌اند.

* * * * *

دهیم اما بعد از آنکه اتحادیه را تشکیل دادند، دوباره به اداره‌ی کار مراجعه کردند و این بار انجمن صنفی کارگری تشکیل دادند..

این فعال صنفی با بیان این‌که هر کجا شکایت بردیم به داد ما نرسیدند، افزود: وقتی به اداره‌ی کار می‌گوییم چرا به اینان که مالک خودرو هستند، اجازه‌ی تشکیل انجمن صنفی کارگری دادید، می‌گویند اینان برای ما مدرک آوردند و ما هم قبول کردیم. شما می‌توانید بروید شکایت کنید.

بازرس انجمن‌های صنفی رانندگان مسافربری کشور در پایان گفت: تا به امروز چندین بار به وزیر کار نامه نوشتیم. چندین بار هم او و مسئولان وزارتخانه‌اش را به کانون دعوت کردیم، اما حتی جواب ما را نداده‌اند. به مسئولان اداره‌ی کار استان هم که اعتراض می‌کنیم، می‌گویند سیاست ما تشکیل نهادهای کارگری بیشتر است چرا که تشکیل نهاد کارگری برای ما امتیاز دارد

پیش نویس لایحه‌ی اصلاح قانون کار از مجلس به دولت رفت

«مهر» طی گزارشی به تاریخ ۱۵ شهریور، از بازگشت بی سروصدا پیش‌نویس لایحه‌ی اصلاح قانون کار، از مجلس به دولت، خبر داد.

بر پایه‌ی این گزارش، اصلاح ماده به ماده قانون کار هم اکنون در دستور کار شورای سه جانبه ملی است.

این گزارش با اشاره به افزایش اختیارات کارفرمایان و آسان شدن اخراج نیروی کار می‌افزاید، بررسی‌ها نشان می‌دهد متأسفانه روند اصلاحات قانون کار به نفع کارگران نیست و اختیارات کارفرمایان در حال افزایش است.

چهارمین روز اعتراض مربیان پیش‌دبستانی در تهران

نزدیک به ۵۰۰ مربی پیش‌دبستانی در اعتراض به عدم

«کرمانیت کرمان»:

نماینده‌ی کارگران کارخانه «کرمانیت کرمان» از مرخصی اجباری ۱۰۳ کارگر قرار دادی و رسمی شاغل در این واحد تولیدی خبر داد.

«زاگرس خودرو»:

یکی از کارگران شاغل کارخانه «زاگرس خودرو» در بروجرد از بیش از پنج ماه تأخیر در پرداخت حقوق ۳۲ کارگر قراردادی این کارخانه خبر داد.

«ایران برک»:

جمعی از کارگران بازنشسته‌ی کارخانه‌ی «ایران برک» رشت در اعتراض به عدم دریافت سنوات پایان خدمت خود بعد از گذشت هفت ماه از بازنشستگی، در مقابل درب ورودی کارخانه تجمع کردند.

شرکت «عمران پرنده»:

شرکت عمران پرنده بعد از سه سال تأخیر در تحویل آپارتمان‌های اعضای تعاونی مسکن کارگران فلزکار و مکانیک، اکنون از آنان هفت میلیون تومان دیگر مطالبه کرده است.

کارخانه‌ی «واگن پارس»:

یک کارگر کارخانه‌ی «واگن پارس» درباره‌ی دلایل اعتراض صنفی کارگران به ایلنا گفت: به دلیل مشکلاتی که در پرداخت مطالبات ۹۰۰ کارگر کارخانه‌ی واگن پارس به وجود آمده است، کارگران این واحد صنعتی ظرف یک ماه گذشته اعتراضاتی را انجام دادند و به دنبال تحرکات آرام صنفی کارگران سرانجام هفته‌ی گذشته در فرمانداری اراک نشستی با حضور نمایندگان دولتی، کارفرما و کارگران برگزار شد که در نهایت با وعده‌ی کارفرما و مسئولان اداری، کارگران به اعتراض خود خاتمه دادند و در حال حاضر منتظر تحقق این وعده‌ها هستند.

اعضای تعاونی مسکن صنایع و معدن:

به گزارش ۱۵ شهریور خبرگزاری دانشجو، صبح امروز تعدادی از اعضای تعاونی مسکن صنایع و معدن در اعتراض به عدم واگذاری زمین‌های‌شان در هشتگرد و همچنین انحلال مجمع برگزاری مشترک اداره‌ی کل تعاون با این تعاونی، در مقابل اداره‌ی کل تعاونی استان تهران تجمع کردند.

وضعیت نامطلوب واحدهای صنعتی:

معاون توسعه مدیریت منابع و امور استان‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: وضعیت نامطلوب واحدهای صنعتی در همه‌ی استان‌ها یکسان است؛ به گونه‌ای که در برخی استان‌ها واحدهای صنعتی با ظرفیت ۲۰ درصد و در برخی دیگر با ظرفیت بیش از ۵۰ درصد فعال هستند.

بررسی‌ها نشان داده به جز چند واحد بزرگ، همه‌ی واحدهای صنعتی متوسط و کوچک استان با ظرفیت زیر ۴۰ درصد کار می‌کنند.

عبدالرحمن سلیمانی، رییس اتاق بازرگانی اهواز نیز گفت: در شرایط سخت چند سال گذشته متأسفانه واحدهای صنعتی استان از سه هزار واحد به دوهزار واحد کاهش یافت.

معاون وزیر کار در گفت‌وگو با «اقتصادنیوز» گفت: ۱۳ میلیون تن در انتظار شغلند

حوادث کار:

انفجار بشکه‌ی مواد شیمیایی مرگ کارگری را رقم زد

در یک پروژه‌ی ساختمانی بر اثر انجام کار برشکاری در نزدیکی بشکه‌ای حاوی مواد شیمیایی که بخشی از آن تخلیه و گازهای قابل اشتعال در فضا پراکنده شده بود، یک کارگر کشته شد.

به گزارش خبرگزاری‌های داخل کشور: "در یک پروژه‌ی ساختمانی، بر اثر انجام کار برشکاری در نزدیکی بشکه‌ای حاوی مواد شیمیایی که بخشی از آن تخلیه و گازهای قابل اشتعال در فضا پراکنده شده بود، یک کارگر کشته شد. بنا بر این گزارش، این کارگر ۲۷ ساله تبعه‌ی افغانستان در حال برشکاری این بشکه بوده است که به یک‌باره با وقوع انفجاری شدید کشته می‌شود.

گزارش:

پای سخن مربیان پیش دبستانی

مربی پیش‌دبستانی یعنی زندگی با ۲۴۲ هزار تومان

ایلنا:

مربیان معترض می‌گویند بسیاری از همکارانشان به دلیل مشخص نبودن سرانجام استخدام در وزارت آموزش و پرورش ازدواج نکرده یا بچه‌دار نشده‌اند و بسیاری دیگر به دلیل نداشتن امنیت شغلی و اخبار ضد و نقیضی که از استخدام خود می‌شنوند، دچار افسردگی شده‌اند.

همزمان با سومین روز متوالی از تجمع مربیان پیش دبستانی مقابل نهادهای دولتی، ایلنا در گفت‌وگو با شماری از آنان تلاش کرده است زوایای پنهانی از تاثیر بلا تکلیفی در استخدام بر زندگی‌هایشان را نمایش دهد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، حداقل ۳۰ هزار مربی پیش دبستانی در سراسر کشور از نیمه اول دهه ۸۰ به صورت آزاد برای وزارت آموزش و پرورش کار می‌کنند که علی‌رغم وعده‌های داده شده تاکنون استخدام نشده‌اند.

مربیان پیش‌دبستانی در بهترین حالت ۱۵ روز در ماه بیمه می‌شوند و کمتر از نصف پایه حقوق قانونی را دریافت می‌کنند.

مربیان معترض می‌گویند بسیاری از همکارانشان به دلیل مشخص نبودن سرانجام استخدام در وزارت آموزش و پرورش ازدواج نکرده یا بچه‌دار نشده‌اند و بسیاری دیگر به دلیل نداشتن امنیت شغلی و اخبار ضد و نقیضی که از استخدام خود می‌شنوند، دچار افسردگی شده‌اند.

آنان در عین حال تاکید کرده‌اند با ۱۵ روز بیمه در هر ماه، هرگز بازنشسته نخواهند شد و حقوق‌شان جواب‌گوی حداقل‌های زندگی هم نیست.

شیوع بیماری کبد چرب در مجتمع رازی

به‌دنبال شیوع بیماری کبد چرب در بین کارگران مجتمع رازی یکی از آنان در تهران بستری شد. در همین رابطه طبق گزارش‌های رسیده از این کارخانه دیگر کارگران رسمی مجتمع و کارگران پیمانکاری نیز خواستار انجام آزمایشات مربوط شدند.

یک کارگر ساختمانی در جلفا کشته شد

ریزش آوار حین گودبرداری منجر به مرگ کارگر ۲۷ ساله در شهر جلفا شد. به گفته‌ی شاهدان عینی حادثه، این کارگر در حال گودبرداری یک ساختمان بود که به علت عدم رعایت اصول ایمنی و ریزش دیواره، زیر آوار ماند. بنا بر این گزارش، این کارگر به دلیل سنگین بودن آوار و کمبود اکسیژن دچار خفگی شده بود که علی‌رغم انجام اقدامات پیش‌بیمارستانی، در محل جان باخت.

بار دیگر سودپرستی سرمایه‌داری جان کارگری را گرفت

عطا عبدی کارگر ساختمانی در کارگاهی در شهر دماوند طعمه حریق شد

کانون مدافعان کارگر در سایت خود اطلاع داد: "نبود ایمنی شرایط کار و بی‌مسئولیتی کارفرما، برای بارها و بارها جان کارگران را گرفته و می‌گیرد و هیچ‌کس پاسخ‌گوی این فجایع نیست. این مرگ‌های حادثه‌ای که به خاطر هزینه نکردن کارفرماها در راستای ایمن‌سازی محیط کار، روزه‌روز افزون‌تر می‌شود، نه تنها جان کارگران را به غارت می‌برد بلکه خانواده‌ی آنها را به فقر و درماندگی می‌کشاند و ره‌آورد آن پرتر شدن جیب سرمایه‌داران و فقر و فلاکت خانواده‌های کارگری می‌شود. ما ضمن تسلیت به خانواده‌ی جان‌باخته عطا عبدی و همکاران ایشان، خواهان ایجاد یک تشکل منسجم علیه بی‌قانونی نظام سرمایه‌داری می‌باشیم تا با انسجام طبقه‌ی کارگر، شاهد چنین فجایعی که هر روزه تکرار می‌شود، نباشیم"

زندگی با بیمه‌ی نصفه و حقوق ۲۴۲ هزار تومانی

یکی از مربیان پیش دبستانی ساکن در استان مرکزی که ۳۴ سال سن دارد و به عنوان نیروی آزاد برای وزارت آموزش و پرورش کار می‌کند، گفت: سال ۸۳ که به آموزش و پرورش وارد شدم، ۲۵ شاگرد داشتم، ۳۰ هزار تومان حقوق می‌گرفتم و ۱۵ روز در ماه بیمه می‌شدم. هر سالی هم که می‌گذشت، ۱۰ یا ۱۵ هزار تومان به حقوقم اضافه می‌شد، مثلاً سال ۸۴، ۴۵ هزار تومان می‌گرفتم تا امسال که ۲۴۲ هزار تومان حقوق می‌گیرم.

او افزود: خیلی از مربیان پیش دبستانی سرپرست خانواده هستند و این در حالی است که از دریافت حقوق و بیمه در تابستان‌ها نیز محروم مانده‌اند.

این مربی در عین حال تاکید کرد: حق عیدی مربیان پیش دبستانی به انصاف مدیر مدرسه بستگی دارد که دلش بخواهد آن را پرداخت کند یا نه.

این مربی پیش دبستانی در ادامه تصریح کرد: مربیان پیش دبستانی سختی‌هایی که معلمان دیگر می‌کشند را تحمل می‌کنند، با این تفاوت که از حقوق عادلانه محروم مانده‌اند و خستگی کار به تن‌شان می‌ماند.

او که چهار سال پیش ازدواج کرده است و یک دختر دارد، گفت: خیلی از همکاران من ازدواج نکرده‌اند تا در وزارت آموزش و پرورش استخدام شوند. خود من برای بچه‌ی دوم به همسرم گفتم بچه‌دار نشویم تا استخدام شویم و از نظر اقتصادی در شرایط بهتری قرار بگیریم، اما گذر زمان امید ما را ناامید کرده است.

او افزود: بسیاری از مربیان پیش دبستانی به دلیل اخبار ضد و نقیضی که از استخدام خود می‌شنوند، افسردگی گرفته‌اند. یک روز می‌گویند استخدام می‌شوید یک روز می‌گویند نه. این تناقض‌گویی‌ها بر روح و روان ما اثر گذاشته است. خود من از قرص‌های آرام بخش استفاده می‌کنم.

در همین رابطه، یکی دیگر از مربیان پیش دبستانی که از سال ۸۱ در منطقه‌ی کهریزک تهران شاغل است به خبرنگار ایلنا گفت: در سال‌های اول با آنکه از نظر مالی در شرایط بسیار نامطلوبی قرار داشتیم اما حداقل به ما احترام می‌گذاشتند، ولی با بی‌احترامی مسئولان وزارت آموزش و پرورش در دو سال گذشته به مربیان پیش دبستانی، مدیران و مسئولان مدارس نیز احترام ما را نگه نمی‌دارند.

او ادامه داد: وقتی بالایی‌ها با ما این‌گونه رفتار می‌کنند از پائینی‌ها چه انتظاری می‌رود. یک روز بخاطر بی‌احترامی‌هایی که به من شد، گریه کردم تا جایی که

شاگردانم می‌گفتند ما آقای مدیر را دوست نداریم چون خانم ما را اذیت کرده است.

یکی دیگر از مربیان پیش دبستانی که در یکی از روستاهای محروم از توابع شهرستان فومن واقع در استان گیلان شاغل است، گفت: مربیان پیش دبستانی در استان گیلان یک روز هم بیمه نبوده‌اند. از سال ۸۵ که به عنوان نیروی آزاد در وزارت آموزش و پرورش شاغل شدم، برای استخدام وعده‌ی واهی می‌دادند. ابتدای هر سال برای ما کلاس‌های ضمن خدمت برگزار می‌کردند، اوراق آموزشی پرمحتوا می‌دادند و دوره‌های طرح درس می‌گذاشتند.

او تاکید کرد: اول به من گفتند برای استخدام به پنج سال سابقه کار نیاز داری، اما بعدتر گفتند باید رشته‌ی تحصیلی‌ات نیز مرتبط باشد. حالا که هر دوی این شرایط را دارم، بازی جدیدی در آورده‌اند.

او گفت: سال ۸۵ ازدواج کردم و ۳۲ سال سن دارم اما هنوز مادر نشده‌ام. ترسیدم. گفتم اگر مادر شوم از شغلم شش یا هفت ماه دور می‌مانم. استرس دارم که آیا می‌توانم شغلم را حفظ کنم یا نه، بنابراین منتظر ماندم تا استخدام شوم. همین هم باعث شده است خانواده‌ی همسرم برای بچه‌دار شدن به ما فشار بیاورند و زندگی‌مان تحت تاثیر قرار بگیرد.

یکی دیگر از مربیان پیش دبستانی که ۳۱ سال سن دارد و در استان قزوین شاغل است، گفت: با آنکه هفت سال سابقه کار دارم اما سابقه‌ی بیمه‌ام به سه سال هم نمی‌رسد. هنگامی که برای تمدید دفترچه‌ی بیمه‌ام به اداره‌ی بیمه مراجعه می‌کنم، با تعجب به من می‌گویند چند سال می‌خواهی کار کنی تا بازنشسته شوی؟

او افزود: همکارهایی دارم که متاهل‌اند و بچه دارند اما حقوقی که می‌گیرند هزینه‌ی رفت و آمد و مهد کودک بچه‌های‌شان هم نمی‌شود.

او در ادامه گفت: در رشته‌ی فیزیک دانشگاه الزهرا (واقع در تهران) -مقطع ارشد- قبول شده‌ام اما سند و مدرکی در اختیار ندارم که نشان دهد در آموزش و پرورش استان قزوین کار می‌کنم و با آن از دانشگاه الزهرا به قزوین انتقالی بگیرم.

او تصریح کرد: هنگامی که به اداره‌ی آموزش و پرورش استان مراجعه کردم و گفتم به من نامه‌ای بدهید که نشان دهد در بخش غیر دولتی آموزش و پرورش استان مشغول به کارم، به من گفته شد «چنین نامه‌ای را صادر نمی‌کنیم، مگر شما استخدام آموزش و پرورش هستید؟». می‌ترسند بعداً برایشان دردسر شود نامه‌ای بدهند که نشان دهد هفت سال در این وزارتخانه کار کرده‌ام.

حوادث شغلی کشته می‌شوند. البته این آمار شامل کسانی نمی‌شود که بر اثر حوادث ساختمانی دچار معلولیت‌های دائمی و یا موقت شده‌اند. از طرفی اکثریت کارگران ساختمانی به صورت روزمزد و بدون قرارداد (حتی قرارداد کار موقت) در استخدام کارفرمایان هستند و معلولیت موقت یا دائم این دسته از کارگران به معنای از کارافتادگی نان‌آور خانواده‌هایی است که اغلب از طبقه‌ی ضعیف جامعه هستند و در فقدان پوشش بیمه‌های تامین اجتماعی مؤثر- این مکانیزم معیوب، به گسترش روز افزون فقر در جامعه منجر می‌شود.

تامین مالی این دسته از کارگران به صورت روزانه است، بدین معنا که چنانچه حتی به طور موقت چند روزی را به هر دلیلی کار نکنند، هیچ درآمدی ندارند. بنابراین حتی حادثه‌های منجر به از کار افتادگی موقت نیز می‌توانند وضعیت خانوادگی این افراد را بغرنج و دشوار کند و به سایر بداخلاق‌های اجتماعی نظیر اعتیاد و فحشا دامن بزند.

بیمه‌ی تامین اجتماعی مخصوص کارگران ساختمانی از طریق پرداخت هزینه توسط مالکان به سازمان تامین اجتماعی، مدتی است که اجرا می‌شود، اما اشکالات فراوانی دارد. اجرای قوانین باید به نحوی باشد که از بروز حوادث شغلی جلوگیری کند و این امر به مسئولیت‌پذیری کارفرمایان کارگاه‌های ساختمانی نیاز دارد. در غیر این صورت باتوجه به تعدد حوادث ساختمانی منجر به فوت و یا معلولیت‌های دائمی، روند فعلی تنها به افزایش بار مالی بیمه‌ی تامین اجتماعی و دولت منجر می‌شود. بنابراین ضروری است قوانین به گونه‌ای به رعایت ایمنی، مسئولیت‌پذیری کارفرمایان و جلوگیری از بروز حوادث این چنینی منجر شود.

به علاوه در شرایطی که قانون کار به صورت کامل و جامع برخی از حداقل‌های مورد نیاز کارگران را برآورده می‌کند، و کارگران ساختمانی نیز بخشی از جامعه‌ی کارگری کشور را تشکیل می‌دهند، چه لزومی دارد که با تصویب قوانین موازی علاوه بر پیچیده‌سازی قوانین، به تفکیک کارگران ساختمانی از دیگر کارگران پرداخته شود تا به بروز تضادهای قانونی و تبعیض میان کارگران منجر شود.

به عنوان نمونه ماده‌ی ۱۰ قانون کار، به صراحت ضرورت وجود قرارداد مابین کارگران و کارفرمایان و شرایط آن را تبیین می‌کند. این ماده‌ی قانونی می‌گوید قرارداد کار علاوه بر مشخصات دقیق طرفین باید حاوی موارد زیر باشد:

- الف- نوع کار یا حرفه یا وظیفه‌ای که کارگر باید به آن اشتغال یابد.
- ب- حقوق یا مزد مبنا و لواحق آن
- ج- ساعات کار، تعطیلات و مرخصی‌ها
- د- محل انجام کار
- ه- تاریخ انعقاد قرارداد و مدت قرارداد، چنانچه کار برای مدت معین باشد.
- ز- موارد دیگری که عرف و عادت شغل یا محل، ایجاب نماید.

او در پایان گفت: جوانی بهترین دوره‌ی زندگی است که بنای عمر افراد با کار و پس‌انداز ساخته می‌شود، ولی به خاطر بی‌برنامگی مسئولان ما نتوانسته‌ایم ذره‌ای برای آینده‌مان برنامه ریزی کنیم.

یادداشت:

عقب گردی دوباره؛ کارگران ساختمانی قربانی منافع سرمایه‌داران می‌شوند

چندی پیش یک رسانه افشا کرد که روزانه پنج کارگر بر اثر حوادث شغلی کشته می‌شوند. البته این آمار شامل کسانی نمی‌شود که بر اثر حوادث ساختمانی دچار معلولیت‌های دائمی و یا موقت شده‌اند.

کلیات طرح تغییر قانون بیمه‌ی اجتماعی کارگران ساختمانی ۲۲ مرداد امسال توسط نمایندگان مجلس تصویب شد. یکی از کاربران اینستاگرام که خود را کارشناس فعال در زمینه‌ی ساختمان و عضو سازمان نظام مهندسی معرفی کرده است، یادداشتی را درباره‌ی این طرح برای این خبرگزاری ارسال کرده که مطالعه‌ی آن خالی از لطف نیست:

از زمانی که فعالیت خود را به عنوان مهندس ناظر -و با پروانه‌ی اشتغال- در کارگاه‌های ساختمانی آغاز کردم، شاهد حوادث تلخ متعددی بودم که هر وجدان آگاهی را به تکاپو برای تغییر وضعیت موجود مجبور می‌کرد؛ از قطع شدن انگشت کارگری در کارخانه‌ی تولید سازه‌های فولادی تا سقوط سبد صد کیلویی حمل مصالح از بالای ساختمان ده طبقه بر سر پیرمردی که با کارگری امرار معاش می‌کرد؛ از سقوط کارگر نگهبان ساختمانی در تاریکی شب از طبقه‌ی دوم که به معلولیت دائمی او منجر شد تا سقوط کارگر جوشکاری که به دلیل شکستگی لگن از کار افتاده شد.

چندی پیش یک رسانه افشا کرد روزانه پنج کارگر بر اثر

کارگران ساختمانی را نزد کارفرمایان حرفه‌ای ایجاد کنیم؟ بدون شک اجرای قوانین کار در کارگاه‌های ساختمانی منجر به پذیرش مسئولیت از جانب کارفرمایان خواهد شد و پس از آن شاهد وارد شدن کارفرمایان حرفه‌ای به صنعت ساختمان خواهیم بود. پر واضح است که با نگاه بلندمدت کارفرمایان حرفه‌ای، آموزش نیروی کار جایگاه حقیقی خود را در صنعت ساختمان خواهد یافت و علاوه بر بهبود کیفیت به امنیت محیط کار کارگران ساختمانی منجر می‌شود.

در این خصوص توصیه می‌شود با توجه به حساسیت‌های موجود در کارگاه‌های ساختمانی، مواد ۳۱ و ۳۲ قانون کار که به سلامتی کارگران مربوط می‌شوند، پس از بازنگری و با لحاظ کردن جرایم قابل ملاحظه‌ای در تمامی کارگاه‌های ساختمانی لازم‌الاجرا شود، تا تامین امنیت، رعایت ایمنی و به طور خلاصه جان و سلامتی کارگران ساختمانی جایگاه حقیقی خود را در معادله سود و زیان سرمایه‌گذاران و کارفرمایان ساختمانی پیدا کند.

گفتنی است ماده ۳۱ قانون کار می‌گوید: "چنانچه خاتمه‌ی قرارداد کار به لحاظ از کارافتادگی کلی و یا بازنشستگی کارگر باشد، کارفرما باید براساس آخرین مزد کارگر، به نسبت هر سال سابقه‌ی خدمت، حقوقی به میزان ۳۰ روز مزد به وی پرداخت کند. این وجه علاوه بر مستمری از کارافتادگی و یا بازنشستگی کارگر است که توسط سازمان تامین اجتماعی پرداخت می‌شود".

همچنین ماده ۳۲ این قانون می‌گوید: "اگر خاتمه‌ی قرارداد کار در نتیجه‌ی کاهش توانایی‌های جسمی و فکری ناشی از کار کارگر باشد (بنا به تشخیص کمیسیون پزشکی سازمان بهداشت و درمان منطقه با معرفی شورای اسلامی کار و یا نمایندگان قانونی کارگر)، کارفرما مکلف است به نسبت هر سال سابقه‌ی خدمت، معادل دوماه آخرین حقوق به وی پرداخت کند".

بدون شک نظارت و سرکشی بازرسان سازمان‌های مربوطه برای کنترل حسن اجرای قوانین کار از جمله ایمنی، بهداشت و بیمه‌ی کارگران در تمامی کارگاه‌ها حتی کارگاه‌های با تعداد پرسنل کمتر از ۱۰ نفر امری متداول است. لکن پرسشی که در این خصوص مطرح می‌شود این است که چرا کارگاه‌های ساختمانی مقصود این بازرسی‌ها و سرکشی‌ها نبوده و نیستند؟

آیا تامین بهداشت کارگران و بررسی وضعیت اسکان آنان که عموماً در شرایط نامناسبی در محل احداث ساختمان‌ها است، از وظایف کارفرمایان نیست و نباید توسط دستگاه‌های مسئول مورد بازرسی قرار گیرد؟

پر واضح است که وجود قرارداد کار از اولیه‌ترین و بدیهی‌ترین لوازم تعریف روابط میان کارفرما و کارگر است، اما این در حالی است که کارگران ساختمانی از این مهم محروم هستند. چندی پیش در رسانه‌های خبری عنوان شد که بیش از ۹۰ درصد قراردادهای کار کارگران موقت است و بسی جای تاسف است که بگوییم کارگران ساختمانی حتی از نعمت داشتن قرارداد کار موقت نیز محروم هستند.

مستند به ماده‌ی ۱۴۸ قانون کار، کارفرمایان کارگاه‌های مشمول این قانون مکلف‌اند نسبت به بیمه کردن کارگران واحد خود اقدام کنند. در صورت عدم رعایت این ماده‌ی قانونی، کارفرمایان مشمول جریمه می‌شوند. بنا به تعریف کارگاهی‌های مشمول قانون کار، کارگاه‌های ساختمانی حتی با تعداد کارگران کمتر از ۱۰ نفر نیز مشمول این ماده‌ی قانونی هستند و بیمه‌ی کارگران ساختمانی از وظایف کارفرمایان این کارگاه‌ها است اما هرگز به یاد نمی‌آورم در کارگاه ساختمانی، کارگری از بیمه بهره‌مند بوده باشد.

به دلیل ماهیت غیر حرفه‌ای کارفرمایان ساختمانی در ایران و سایر توجیحات دیگر نظیر فصلی بودن کار ساختمانی، قانون کار در کارگاه‌های ساختمانی همانند سایر بخش‌های تولیدی و خدماتی اجرا نشده است و این ضعف بنیادی مشکلات متعددی را نظیر کیفیت نامناسب ساختمان‌سازی، عدم نظارت‌پذیری موثر به دلیل غیر حرفه‌ای بودن مالکان و مجریان و وضعیت نامناسب کارگران ساختمانی به وجود آورده است.

مدت‌ها پیش با این توجیه که اجرای دقیق قوانین کار در کارگاه‌های ساختمانی موجب رکود ساختمان سازی و افزایش قیمت تمام شده‌ی مسکن می‌شود، قوانین مربوطه در مورد این کارگاه‌ها اجرا نشد. اکنون که قیمت مسکن به ارقام نجومی رسیده است، آیا وقتش نرسیده که در هیاهوی سودهای کلان سازندگان و سرمایه‌گذاران، صدای خرد شدن استخوان‌های کارگران ساختمانی را نیز بشنویم؟

بدون شک وجود کارفرمایان غیر حرفه‌ای که جمعیت کثیری از آنان تنها به سود خود می‌اندیشند، نه تنها هرگز تامین کننده‌ی امنیت جانی کارگران ساختمانی نخواهد بود، بلکه موجب عقب‌ماندگی ساختمان‌سازی در کشور شده است تا جایی که با مقایسه‌ی صنعت ساختمان با کشورهای پیشرفته، این پرسش مطرح می‌شود که این چگونه صنعتی است که در زمان احداث قادر به تامین امنیت کارگران ساختمانی نیست و به گواه بسیاری از کارشناسان به دلیل کیفیت ساخت نامناسب در زمان وقوع زلزله نخواهد توانست امنیت ساکنین خود را تامین کند؟

آیا زمان آن فرا نرسیده است که با وضع قوانین مناسب و حرفه‌ای نمودن ساختمان‌سازی، علاوه بر ایجاد زمینه‌ی به‌کارگیری نیروی کار متخصص، زمینه‌ی اشتغال بلندمدت